

τὴν σκέψιν βεβαίως τοιοῦτοι ἄνθρωποι δὲν πιστεύουσιν ὅτι μετὰ τὸν θάνατον, ὁ νοῦς ἢ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου καταλείπει τὸ σῶμα καὶ εἰς κεχωρισμένην ἀπ' αὐτοῦ πιστεύουσιν ὅτι αὐτὰ τὸ σῶμα ἀποθάνει τὰ πάντα τελευτούνουσιν. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐδίδασκεν ἡμᾶς διαφορῶς περὶ τοῦτου ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖνος γινώσκει περὶ τοιούτων πραγμάτων, οἱ ἀξιούντες δὲ ὅτι γινώσκουσι, ὅτι δὲν ἔχει ἡμεῖς ὡς ὁ Θεὸς λέγει, δεῖκνύουσι κακότητα μεγάλην ἡμᾶς, καὶ μωρίαν.

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ.

Ἀκουσον ὕπνου ὅρους καὶ χρῆσιν καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων φύσιν. Ἐπειτα βάλε καὶ σὺ εἰς πράξιν οἷαν ἐκλέξεις ἐκ τούτων τάξεων. Ὑπνώττει λέγουσιν ὡς ὥραν μίαν, κάθε ἀλέκτωρ μὲ ἡσυχίαν. Δύο δὲ μόνον εἶναι εἰς ὕπνον, ὁ ἵππος πάντα μετὰ τὸ δεῖπνον. Καὶ τρεῖς κοιμᾶται κατὰ τὸ θέον, ὁ ὀδοιπὸρος καὶ ὁ γέρον. Καὶ οἱ εἰς χρείαν καὶ πραγματείαν, τέσσαρες ὅμως μὲ δυσκολίαν. Πέντε δὲ πάντοτε ἡσυχάζουν, εἰς τὰ σχολεῖα ὅπου σπουδάζουν. Ἑξ εἶναι ὁ ὕπνος κάθε ἀνθρώπου, ἐκάστης τάξεως κάθε τόπου. Ἑπτὰ κοιμᾶται μόνος ὁ χοῖρος, καὶ ταῦτα ὅλα ἔχουν τὸ κύρος. Ὅκτω δὲ ποιοῖ; ἀν' ἐρωτήσεως, μόνον στοχάσου νὰ τὸ γνωρίσης.

Πάτραι.

ΝΙΚ. Π. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Αὐτοπτης μάρτυς γράφει εἰς τὸν Ἀγγλ. «Χρόνον» ὅτι τὸ μόνον δραστικὸν φάρμακον κατὰ τῆς ὑδροφობίας εἶναι τὸ *Datura Stramonium*. Δράξ φύλλων τοῦ φυτοῦ, τούτου βράζονται ἐντὸς μιᾶς λίτρας ὕδατος, τασοῦτον ὥστε νὰ μείνῃ τὸ ἡμισυ, τὸ ὑγρὸν διυλίζεται διὰ λεπτοῦ λευκοῦ φάσματος, καὶ δίδεται ἐν μιᾷ δόσει. Δυσκολία ἐνταῦθα γίνεται ὡς ἐκ τῆς ἀποστροφῆς πρὸς πόσιν τοῦ πάσχοντος· ἀλλὰ δίδεται αὐτῷ διὰ τῆς βίας. Τὸ ὑγρὸν ἐνεργεῖ ταχέως σφοδρὸς δὲ παροξυσμὸς προέρχεται συνοδευόμενος ὑπὸ ἀφθόνου ἰδρώτος. Ὁ πάσχων ἐπεσεν εἰς βαθὺν ὕπνον διαρκείας ὀκτὼ ὥρων, ἐξυπνήσας δὲ εἶχεν ἐντελῶς λαθῆ ἀπὸ τῶν συμπτωμάτων τῆς λύσεως.

* * Τὸ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Κεραμικοῦ ἀδελφίου ἀερόστατον) ἀνέρχεται ἐν ἐκάστῃ ἀναβάσει εἰς 600 μέτρων ὕψος. ἔχει διάμετρον ἢ σφαῖρα τοῦ 36 μέτρων ἢ δὲ ἀνηρτημένη ἐξ αὐτοῦ ναῦς δακτυλοειδὲς τὸ σχῆμα καὶ ἐν εἰδῇ ἐξώστου, ἔχει 6 μέτρων διάμετρον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκαστοῦ ἀνερχομένων, δὲν υπερβαίνει τοὺς 50 ἢ πληρωμένη δι' ἐκαστον ἄτομον εἶναι εἰκοσι φράγκα.

ΓΡΙΦΟΣ 7.

Ε

νηὸς Αἰγαίου

μφ

Η

Γ. Α. Δ.

* * Τὸ θέατρον τοῦ Ἡμετέριου σιγήσαν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Βεζουβίου ἐν ἔτει 79 μ. Χ. ἀρξεται πάλιν τῶν παραστάσεων ἀγαλαβόχως, ἐργολάβου τὴν ἐξακολουθήσιν διὰ τῆς ἐξῆς εἰδοποιήσεως: «Μετὰ παρέλευσιν πλέον τῶν 1800 ἐτῶν τὸ θέατρον τῆς πόλεως ταύτης θέλει ποιήσει ἑναρξιν κατ' αὐτάς· παρακαλῶ νὰ τύχῃ τῆς αὐτῆς εὐνοίας ἣν εἶχεν ὁ προκατόχος μου Μάρκος Κουίντιος Μάρτιος.»

* * Ἡ βαλὶ εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς σου, εἶπεν ἱερεὺς τις εἰς φίλον τοῦ ποτοῦ τούτου: «Ἀλλὰ, εἶπεν οὗτος, δὲν λέγει ἡ Γραφή ὅτι ὀφείλομεν ν' ἀγριώμεν τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν.» Ναὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς, ἀλλὰ δὲν λέγει καὶ νὰ τοὺς καταπίνωμεν.»

* * Κληρικὸς τις ὀδοιπὸρος διὰ τῆς Μεσημβρινῆς Καρολίης, μιᾶς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐνθα κατ' ἔθος τὴν ἀπηγορευμένην τοῖς ξενοδόχοις νὰ λαμβάνωσι πληρωμὴν παρὰ τῶν κατάλυόντων ἐν τοῖς ξενοδοχείοις αὐτῶν κληρικῶν. Ὁ ἐν λόγῳ ἱερεὺς ἐδείπνησε χωρὶς νὰ κάμῃ προηγουμένως τὴν προσευχὴν του, καὶ ἐπρογευμάτισεν ἀνευ προσευχῆς· ὅτε δὲ παρεσκευάζετο ν' ἀναχωρήσῃ ὁ ξενοδόχος μας παρουσιάζει τὸν λογαριασμόν. «Καὶ πῶς κύριε, εἶπεν οὗτος, εἰμαὶ κληρικὸς.» «Ἰσως,» εἶπεν ὁ ξενοδόχος, «ἀλλ' ἤλθες ἐδῶ ἐκἀπίνες ὡς ἀμαρτωλὸς, ἔφαγες καὶ ἐπίες ὡς ἀμαρτωλός· τώρα λοιπὸν κύριε, πρέπει νὰ πληρώσῃς ὡς ἀμαρτωλός.»

* * Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον τὸ διελθὼν τὸν Ἀτλαντικὸν ἐξ Ἀμερικῆς ἦτο τὸ ἀμερικανικὸν Σαβάννα ἐν ἔτει 1819.

* * Οὐδεὶς φυλάττει ἐν μυστικῶν τοσούτον καλῶς ὅσον ὁ ἀγνοῶν αὐτό.

* * Ὁ διακεκριμένος ἱατρός σίρ Ἑρρίκος Θώμσον λέγει ὅτι ὁ οἶνος οὐδόλως συντελεῖ εἰς βελτίωσιν τῆς υγείας· ἀλλ' εἶναι πάντοτε μίᾳ πολυτέλειᾳ τὴν ὅποιαν ἄλλοι μὲν πληρώνουσιν ἀκριβὰ ἄλλοι εὐθηνὰ δι' ἀπωλείας τινος υγείας ἢ διαγοητικῆς δυνάμεως, ἢ ἡρεμίας χαρακτῆρος ἢ κρίσεως.

Ἀδελφ. Αἰρηγματοῦ Ι.

Κρόνος—ὄνος.

Ἔλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Δ. Ρωμαῖδες καὶ Ἀλέξ. Δ. Θεμελῆς.

Ἀδελφ. Γρίφου 6.

Μέτρον—ἐπη—π—ασιν—α—ρις—τ—ον.

Μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.

Ἔλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Γ. μεταξὺς, Ἰωσήφ Α. Γρηγοριάδης, Ι. Α. Δ., Ἀλέξ. Δ. Θέμελῆς, Γεώρ. Ι. Ρουσσός.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΑ.

Εἶμαι ὑγρὸν ὡς τὸ νερὸν ἀλλὰ ποτὴν δὲν εἰμαι.
Νὰ ἤξευρες πλὴν φίλε μου εἰς τί δοχεῖα κεῖμαι!
Θὰ γείνω δὲ ἐξαίρετον ποτὸν εἰάν θελήσης
νὰ κόψῃς ἕνα ποδὶ μου καὶ μ' ἀναγραμματίσης.

Δ. ΡΩΜΑΙΔΗΣ.